
PATHFINDERS
Club
GENERALNA KONFERENCJA KADS
SEKRETARIAT MŁODZIEŻY
PÓJDĘ
71 LAT
KULTURY • KOLORY • SPOŁECZNOŚCI
1950
2021

Dzień
Związku Harcerstwa Adwentystycznego
11 IX 2021

Propozycja programu nabożeństwa

Hasło przewodnie: Pójdę!

Autor kazania: Pastor Andrés Samuel Reyes

11 września 2021

Kazania z okazji Światowego Dnia Pathfinder (pol. Dzień ZHA) zostały wydane przez Sekretariat Młodzieży przy Generalnej Konferencji Kościoła Adwentystów Dnia Siódmego®. Wszelkie prawa zastrzeżone. Copyright © 2021 Sekretariat Młodzieży przy Generalnej Konferencji Kościoła Adwentystów Dnia Siódmego. Materiał jest dostępny do darmowego pobrania na stronie internetowej: gcyouthministries.org

Powielanie kazań z okazji Światowego Dnia Pathfinder 2021 jest dozwolone dla użytku lokalnych kościołów, grup młodzieżowych oraz innych chrześcijańskich zajęć. Specjalne pozwolenie nie jest wymagane, jednakże zawartość tego materiału nie może być powielana bez pisemnej zgody wydawcy w formie innej niż poniższa. Wszelkie prawa zastrzeżone.

Wszystkie cytaty pochodzą z Biblii Warszawskiej (BW) z wydania 1975.

Autor: Andrés Samuel Reyes

Redakcja: Andrés J. Peralta

Starszy Asystent Redakcyjny: Kenia Reyes

Tłumaczenie na j. angielski: Kenia Reyes

Spis treści

- Pozdrowienia
- Dzień ZHA – informacje ogólne
- Propozycje służby
- Wskazówki dla spotkań zdalnych
- Wskazówki dla wygłaszających kazanie zdalnie
- Kazanie nr 1: “Pójdę!”
- Kazanie nr 2: Również mówię “Pójdę!”

Pozdrowienia

Witajcie drodzy harcerze!

Czy jesteście w stanie uwierzyć, że obchodzimy już kolejny Dzień ZHA?! To niezwykłe błogosławieństwo, którego nie powinniśmy traktować jako pewnik, gdy wokół na świecie są tak trudne czasy. Ale jesteśmy tu razem, PATHFINDER STRONG! Gotowi, ochotni i stanowczo stojący dla Chrystusa.
Pamiętajcie, że Pan woła do serc wszystkich harcerzy Pathfinder, abyśmy odzwierciedlali Jego miłość do innych ludzi i dzielili się pięknem wiecznej ewangelii. Proszę Was, abyście nigdy nie opierali się Jego wezwaniu i ufnie odpowiadali „Pójdę!", gdziekolwiek On was poprowadzi i do kogokolwiek Was pośle.

Modlę się, abyście czerpali radość z dzisiejszego święta tego potężnego ruchu Pathfinder, który jest nam tak drogi i bliski. Upewnijcie się, że będziecie dziś śpiewać z całego swojego serca, gorąco się modlić, głosić Jego słowo oraz pokazywać światu, kim jesteśmy i komu służymy.

SZCZĘŚLIWEGO DNIA ZHA!

Andrés J. Peralta
World Pathfinder Director

Dzień ZHA – informacje ogólne

Hasło przewodnie: Pójdę!

Dzień ZHA powinien być całodniowym wydarzeniem, które będzie zawierało:

1. Aktywność duchową (Poranne, sobotnie nabożeństwo)
2. Służbę (Sobotnie Popołudnie)
3. Integrację (Po Sabacie)

7 propozycji dla Dnia ZHA:

1. Nabożeństwo sobotnie prowadzone przez lokalne drużyny ZHA.
2. Uczestnictwo w akcji służby społeczności w sobotnie popołudnie.
3. Zbiórka specjalnych darów na rzecz służby ZHA.
4. Chrzest w mundurze.
5. Poznanie historii Pathfinder Club / ZHA w Kościele Adwentystów Dnia Siódmego.
6. Zrobienie grupowego zdjęcia i opublikowanie go w mediach społecznościowych z #WPD21, #WPD2021, #DZIENZHA21
7. Zaproszenie przyjaciół do dołączenia do zajęć organizowanych tego dnia.

Dostępne materiały:

1. Informacje ogólne o Dniu ZHA 2021.
2. Propozycja programu nabożeństwa.
3. Filmik promujący Dzień ZHA.
4. I Will Go Loops
5. Filmik – odliczanie 5 min.
6. Szablony do prezentacji w formacie PowerPoint
7. Filmiki promocyjne do Social Mediów
8. Plakat
9. Skrypty kazań
10. Prezentacje do kazań w formacie PowerPoint

Propozycja programu nabożeństwa z okazji Dnia ZHA

- Przywitanie/Wprowadzenie do Dnia ZHA
- Odliczanie – filmik
- Zbiórka do oficjalnego wmarszu
- Wniesienie flag i wmaszerowanie
- Hymn Pathfinder i Hymn Adventurer
- Prawo i Przyrzeczenie Harcerskie oraz Zuchowe
- Powitanie oraz Ogłoszenia
- Filmik promujący Dzień ZHA
- Pieśń rozpoczynająca
- Modlitwa
- Specjalny Element (występ instrumentalny, śpiew, scenka, doświadczenie itp.)
- Odczytanie tekstu przewodniego
- Dary
- Specjalny Element
- Kazanie
- Pieśń końcowa
- Modlitwa końcowa
- Obiad

Wskazówki do spotkań zdalnych

Wybieraj proste rozwiązania.

Proste rozwiązania zmniejszają ryzyko pojawienia się problemów technicznych.

Przygotuj zapasowy sprzęt gotowy do użycia.

Nawet najprostsze skonfigurowanie niesie za sobą ryzyko, że Twój sprzęt zawiedzie. Zawsze lepiej jest działać bezpiecznie i mieć przygotowany dodatkowy sprzęt do użycia w razie potrzeby. Zawsze upewniaj się, że wszystko jest podłączone oraz naładowane.

Oświetlenie, oświetlenie, oświetlenie!

Uprzednio sprawdź oświetlenie, aby dopasować je do panujących warunków. Unikaj nagrywania na tle źródeł światła, aby zapobiec nadmiernemu podświetleniu Twojej sylwetki. Jeśli nagrywasz na zewnątrz, weź pod uwagę światło słoneczne, które może uczynić obraz mniej widocznym.

Usprawnij jakość i dźwięku oraz wycisz odgłosy w tle.

Mały mikrofon krawatowy czy mikrofon wchodzący w skład zestawu słuchawkowego jest w stanie sobie z tym poradzić. Jeśli w pomieszczeniu w którym się znajdujesz jest wietrznie, postaraj się znaleźć jakąś osłonę, aby zablokować wiatr. Jako miejsce do nagrywania wybierz cichy i spokojny pokój. UWAŻAJ NA ODGŁOSY W TLE ZBIERANE PRZEZ MIKROFON! Zawsze upewniaj się, że Twój mikrofon jest włączony, gdy tego potrzebujesz i wyłączony, gdy nie Ty jesteś mówiącym.

Upewnij się o stabilności i dobrej jakości połączenia internetowego.

Sprawdź szybkość swojego połączenia internetowego, aby Twoja transmisja mogła być prawidłowo odbierana przez widzów.

Przygotowanie jest kluczowe.

Razem z zespołem przeanalizujcie program nabożeństwa i zróbcie próbę przed właściwym wystąpieniem. To pomoże przewidzieć i zapobiec jakimkolwiek potencjalnym problemom. W trakcie trwania programu „na żywo" wiele się dzieje, dlatego lepiej jest zawczasu na spokojnie pomyśleć o tym co należy przygotować.

Obserwuj swoją transmisję na dodatkowym ekranie.

Oglądanie pozwala upewnić się, że Twoja transmisja jest wiarygodna i profesjonalna. Dodatkowy ekran zapewnia zobaczenie Twojego wystąpienia z perspektywy oglądających.

Kieruj swój wzrok na kamerę, nie na ekran!

Postaraj się oprzeć chęciom patrzenia w ekran! To pomoże oglądającym czuć się zaangażowanymi.

Odpowiadaj na reakcje i komentarze (jeśli jest to możliwe).

Wchodzenie w interakcje z oglądającymi Ciebie osobami pomaga zwiększyć zaangażowanie Twojej publiczności i zachęca ich do powrotu po więcej.

Wskazówki dla wygłaszających kazanie zdalnie

- Głoś krótsze kazania.
- Głoś Słowo personalnie i bezpośrednio.
- Pamiętaj o utrzymywaniu kontaktu wzrokowego.
- Bądź sobą.
- Bądź pełen energii!
- Głoś Słowo.
- Używaj ilustracji i przykładów. Obrazuj swoje myśli.
- Przywitaj się ze słuchającymi.
- Wchodź w interakcje ze słuchającymi.

- Zachowuj się stosownie i odpowiednio.

- Zachęć zebranych do podzielenia się treścią Twojego kazania z innymi i doceń ich zaufanie, którym Cię obdarzają, gdy będą się nią dzielić.

- Pamiętaj o MODLITWIE!

O Autorze:

Pastor Andrés Samuel Reyes

Andrés Reyes służy obecnie jako pastor lokalnego kościoła w Nowym Jorku dla Greater New York Conference. Przez ostatnie 15 lat pracował jako Dyrektor Sekretariatu Młodzieży, Ewangelizacji oraz Rodziny w swoim rodzinnym kraju. Jest szczęśliwie żonaty z Migueliną de Jesus z którą ma dwójkę ślicznych dzieci.

Kazanie nr 1:
Pójdę

Tekst przewodni: 1 Sam. 17:32

"I rzekł Dawid do Saula: Niech w nikim nie upada serce z powodu tamtego; twój sługa pójdzie i będzie walczył z tym Filistyńczykiem."

Wstęp: Gdy nikt nie chce iść.

Harcerze, bracia i siostry, którzy jesteście dziś z nami. Chciałbym abyście przez moment wyobrazili sobie, że znajdujecie się w Staples Center, siedzibie pochodzącej z Kalifornii drużyny koszykarskiej Los Angeles Lakers. Siedzicie w pierwszym rzędzie, gdy nagle ktoś ogłasza, że najlepszy zawodnik tej drużyny - LeBron Raymone James chce zagrać jeden-na-jednego z jednym z kibiców. Nikt nie ma odwagi, aby podejść do przodu. A więc Ty, który nigdy nie grałeś w koszykówkę, podnosisz swoją dłoń i mówisz: „Pójdę". Każdy jest pod wrażeniem i natychmiast myśli o tym, jak wielką klęskę poniesiesz i jakiego upokorzenia doświadczysz.

Chciałbym podać również inny przykład: wyobraźcie sobie, że jesteście teraz na Allianz Stadium, piłkarskim boisku we włoskim Turynie, stolicy prowincji Piemont. Jego właścicielem jest Juventus F.C., pierwszy włoski klub, który wszedł w posiadanie własnego stadionu. Znany na całym świecie piłkarz, Cristiano Ronaldo, zdobywca około 760 goli w swojej piłkarskiej karierze, prowadzi piłkę z wyjątkową zwinnością i właśnie gra mecz dla tej drużyny. Siedzisz w pierwszym rzędzie, gdy słyszysz ogłoszenie, że Cristiano chce zagrać z pierwszym dostępnym kibicem, aby sprawdzić, kto pierwszy zdobędzie gola. Nikt nie podnosi swojej dłoni i znowu, Ty, choć nigdy wcześniej nie grałeś w piłkę nożną, mówisz: „Ja pójdę". Przez głowę każdej z osób siedzącej na tym stadionie przebiega myśl o upokorzeniu, które Cię czeka.

A teraz, przenieście się ze mną na pole walki, gdzie przeanalizujemy wymiary wojownika, który wyzywał Bożych ludzi. Jego imię brzmi Goliat i posiada on dwa przydomki: straszny olbrzym oraz łamacz kości. W jego osobistym dorobku nie znalazła się ani jedna klęska, a każdy człowiek, który z nim walczył, nie zawalczył już nigdy więcej.

Spójrzmy na garść informacji ogólnych o nim: Goliat był nadzwyczaj wysoki, nawet na dzisiejsze standardy. Biblia mówi nam, że jego wzrost wynosił „sześć łokci i piędź" (2.97m). Jego zbroja - pancerz łuskowy ważył pięć tysięcy sykli kruszcu (57 kg), a grot jego dzidy ważył 600 sykli (6.8 kg) (1 Sam. 17:4-5,7). Pochodził z Gat i mógł być najemnikiem filistyńskiej armii (1 Kron. 20:5,8).

Przenieśliśmy się na pole walki, gdzie właśnie pada pytanie: Kto chce zawalczyć przeciwko Goliatowi? Nikt nie chce zginąć młodo, ani opuścić swojej bezdzietnej rodziny. Nawiasem mówiąc, w poprzednich dwóch pojedynkach, nie ma możliwości gry z LeBronem i Cristiano (ale przeciwko nim), natomiast ktokolwiek zmierzy się z olbrzymem Goliatem otrzyma od Króla Saula jedną z jego córek za żonę. Pomimo tej oferty, nikt nie jest zainteresowany walką, a mija już czterdziesty dzień starcia. Lecz jeden młody człowiek, który nigdy wcześniej nie nosił munduru wojskowego, nigdy nie był na polu walki, który nie wiedział nic na temat olbrzymów, powiedział: „Pójdę i będę walczył".

Pamiętasz przykłady, które podałem na początku? Ta sytuacja jest gorsza. Każdy kto był na polu walki, ocenił ją słowami: „PEWNA ŚMIERĆ".

Abyśmy mogli wydać jakiś osąd na ten temat, musimy zrobić przegląd dorobku Dawida przed walką. Tam znajdziemy odpowiedź. ZANIM PÓJDZIESZ, MUSISZ POZNAĆ BOGA.

Rozwinięcie: Wojownik, którego Bóg pragnie posłać. Co on lub ona robi?

1. **Przed bitwą, wojownik upewnia się, że Bóg był i jest z nim oraz, że ona/on jest z Bogiem.**

1 Sam. 17:37 *„I rzekł jeszcze Dawid: Pan, który mnie wyrwał z mocy lwa czy niedźwiedzia, wyrwie mnie też z ręki tego Filistyńczyka."*

Ps. 23:1 *„Pan jest pasterzem moim, Niczego mi nie braknie."*

Ps. 5:4 *„Panie, od rana racz słuchać głosu mojego; Rano przedkładam ci ofiarę i wyczekuję."*

Przygotowania Dawida nie rozpoczęły się z chwilą rozpoczęcia wielkiej bitwy, ale zaczęły się wcześniej - wyłącznie z Bogiem. Małe duchowe i fizyczne zwycięstwa przygotowały Dawida na wielkie wyzwania, z którymi musiał się zmierzyć później.

2. **Wojownik powołany przez Boga jest pokorny i posłuszny.**

1 Sam. 17:34 – 35: *„Wtedy Dawid odpowiedział Saulowi: Sługa twój pasał owce ojca swego i bywało tak, że przyszedł lew lub niedźwiedź i porwał jagnię z trzody; Wtedy ja biegłem za nim, pokonywałem go i wyrywałem je z paszczy jego; a jeśli rzucił się na mnie, to go chwytałem za grzywę, tłukłem i zabijałem go;"*

Zadaniem Dawida była opieka nad owcami, podczas gdy jego bracia błyszczeli w armii króla. Lecz Dawid podjął dobrą decyzję. Dopóki owce były w jego rękach, mógł walczyć z Bożą pomocą, aby nie stracić ani jednej z nich.

Wiele razy, chcemy osiągać wzniosłe cele z niewielkim wysiłkiem, a to nie jest zawarte w Bożym planie.

Równanie brzmi: Bóg + wysiłek + wytrwałość = sukces

1 Sam. 17:17 – 18: „*I rzekł raz Isaj do Dawida, swego syna: Weź no dla swoich braci efę tego oto prażonego ziarna i tych dziesięć chlebów i pobiegnij z tym do obozu do swoich braci, Tych zaś dziesięć kawałków sera zanieś pułkownikowi; zapytaj o powodzenie swoich braci i weź od nich dowód;"*

Dawid był pasterzem i chłopcem na posyłki, ale to nie zatrzymało jego wysiłków, aby robić to jak najlepiej.

3. **Wojownik wprowadza Boga do obozu.**

W 1 Sam. 17:26, Dawid mówi: "*Bo kimże jest ten Filistyńczyk nieobrzezany, że lży szeregi Boga żywego?"*

Gdy armia Izraela przez 40 dni rozmawiała o olbrzymie, Dawid natychmiast zaczął mówić o Bogu.

4. **Wojownik nie boi się, gdy Bóg jest po jego stronie.**

1 Sam. 17:26 *„I odezwał się Dawid do wojowników, którzy stali przy nim: Co to stanie się z tym mężem, który położy trupem owego Filistyńczyka i zdejmie hańbę z Izraela? Bo kimże jest ten Filistyńczyk nieobrzezany, że lży szeregi Boga żywego?"*

1 Sam. 17:32: *„Niech w nikim nie upada serce z powodu tamtego; twój sługa pójdzie i będzie walczył z tym Filistyńczykiem."*

Ps. 125:1: *„Ci, którzy ufają Panu, są jak góra Syjon, Która się nie chwieje, lecz trwa wiecznie."*

5. **Wojownik, który idzie w imieniu Pana, nie słyszy negatywnych głosów.**

1 Sam. 17:33: *„Saul zaś rzekł do Dawida: Ty nie możesz pójść do tego Filistyńczyka, aby z nim walczyć, gdyż jesteś młodzieńcem, on zaś jest wojownikiem od swojej młodości."*

1 Sam. 17:37: *„Pan, który mnie wyrwał z mocy lwa czy niedźwiedzia, wyrwie mnie też z ręki tego Filistyńczyka”*

„Rzekł więc Saul do Dawida: Idź, a Pan będzie z tobą.”

Dawid nie mówi: Myślę, że Pan mnie uratuje. On mówi: Pan URATUJE mnie. Dawid ma pewność, że wyjdzie z tego zwycięsko.

Drodzy harcerze, bracia i siostry. Chcę opowiedzieć Wam historię wielkiej osoby, która walczyła jak prawdziwy wojownik - historię Jackie Robinson.

Jego styl uderzenia, szybkość, pewność w łapaniu piłki, wszystko wskazywało na to, że był on zawodnikiem, który mógł zapewnić zwycięstwo swojej drużynie. Miał tylko jeden problem: kolor swojej skóry. Od 1892 roku Afroamerykanie nie mogli grać w Profesjonalnej Lidze Baseballu Stanów Zjednoczonych (United States Professional Baseball League). Ale Brach Rickey chciał, aby Jackie grał dla drużyny Dodgers. Jako chrześcijanin, Rickey chciał mieć swój wkład w łamanie barier rasizmu, które podzieliły naród.

Rickey wiedział, że zatrudnienie Afroamerykanina niosło za sobą ryzyko dla tego zawodnika, ponieważ podczas sezonu mógł doświadczyć ubliżania, gróźb śmierci, piłek od miotaczy i ataków ze strony współzawodników. Problem dotyczył nie tylko tego, czy Dodgersi mieliby odwagę, aby przyjąć tego zawodnika, ale również czy zawodnik będzie miał samozaparcie, aby zapłacić cenę złamania zasad ustanowionych przez pochłonięte rasizmem społeczeństwo. Gdy Rickey zapoznał Jackiego z ryzykiem, zawodnik zapytał: „Chcesz mieć czarnego człowieka, który nie będzie odpowiadał na ataki?”. Rickey zastanowił się przez chwilę i odpowiedział „Chcę zawodnika, który ma wystarczająco odwagi, aby nie reagować na ataki.” Potrzebny był gracz, który zademonstruje cnotę, która wydawała się być na najlepszej drodze do wyginięcia. Tą cnotą była pokora.

Jackie zgodził się i 15 kwietnia 1947 roku został pierwszym Afroamerykaninem grającym w pierwszej lidze.

Robinson wiedział jak poradzić sobie z atakami i w swojej karierze pokazał, że mądrość i honor idą w parze z pokorą. W swoim pierwszym sezonie otrzymał nagrodę najlepszego debiutanta sezonu (Major League Baseball Rookie of the Year Award). Dwa lata później otrzymał tytuł najbardziej wartościowego zawodnika (Major League Baseball Most Valuable Player Award). Ponadto, uczestniczył w sześciu meczach finałowych World Series i został uhonorowany członkostwem w Cooperstown Hall of Fame. Salomon nie mylił się, gdy powiedział *„pokora poprzedza chwałę.” (Przyp. 15:33).*

Rabindranath Tagore powiedział: „Zbliżamy się do wielkich, gdy jesteśmy wielcy w pokorze". Jeśli naprawdę chcemy daleko zajść na tej Ziemi i tej, która nadejdzie, wdróżmy w życie radę apostoła Pawła: „*Napominam was tedy ja, więzień w Panu, abyście postępowali, jak przystoi na powołanie wasze, Z wszelką pokorą i łagodnością, z cierpliwością, znosząc jedni drugich w miłości (Efez. 4:1-2)."*

6. **Usta wojownika są napełnione Bogiem i Jego Słowem.**

Spójrzmy na to, co mówi Dawid o Bogu w rozmowie z Goliatem:

1. *1 Sam. 17:45 - "a ja wyszedłem do ciebie w imieniu Pana Zastępów, Boga szeregów izraelskich, które zelżyłeś."*
2. *1 Sam. 17:46 - „Dzisiaj wyda cię Pan w moją rękę i zabiję cię, i odetnę ci głowę, i dam dziś jeszcze trupy wojska filistyńskiego ptactwu niebieskiemu i zwierzynie polnej, i dowie się cała ziemia, że Izrael ma Boga."*
3. 1 Sam. 17:47 - *"I dowie się całe to zgromadzenie, że nie mieczem i włócznią wspomaga Pan, gdyż wojna należy do Pana i On wyda was w ręce nasze."*

Usta Dawida były napełnione Bogiem, w rozmowie Dawida z Goliatem Bóg jest wspomniany sześć razy.

7. **Wojownik nie igra ze złem. On odcina mu głowę.**

1 Sam. 17:51: *„Potem pobiegł Dawid, stanął przy Filistyńczyku, chwycił za jego miecz, wyciągnął go z pochwy, dobił go i uciął mu nim głowę;"*

Wnioski:

Chcesz odpowiedzieć na Boże wezwanie i powiedzieć "Pójdę". Co powinieneś zrobić?

1. **Jeśli chcesz pójść, upewnij się, że spotkałeś się z Bogiem.**
2. **Jeśli chcesz pójść, pozostań pokorny i posłuszny Jego Słowu.**
3. **Jeśli chcesz pójść, przestrzegaj Jego przykazań.**
4. **Jeśli chcesz pójść, całkowicie zaufaj Bogu.**

5. **Jeśli chcesz pójść, napełnij swoje usta Jego obietnicami.**
6. **Jeśli chcesz pójść, zostaw Jemu walkę i ukryj się za Nim.**
7. **Jeśli chcesz pójść, podążaj za jego instrukcjami.**
8. **Jeśli chcesz pójść, naucz się słyszeć Jego głos.**
9. **Jeśli chcesz pójść, odetnij to co łączy Cię z grzechem i złem.**
10. **Jeśli chcesz pójść, pamiętaj, że zwycięstwo pochodzi od Boga.**
11. **Jeśli chcesz pójść, nie marnuj czasu, wstań teraz i pozostaw wszystko w Jego dłoniach.**

Apel:

W tej historii wyróżniamy trzy grupy ludzi: pierwsza z nich to żołnierze, a druga to król. Obie z tych grup przez 40 dni zdecydowały się na to, aby nie wstawać i nie stawiać Boga na pierwszym miejscu. Dlatego olbrzym pokonał ich. Jest jeszcze trzecia grupa, którą reprezentuje Dawid. Ta grupa wywyższa imię Boże i ogłasza zwycięstwo.

Modlę się, abyśmy my wszyscy zostali odnalezieni w grupie Dawida. Bóg chce, abyśmy powstali i wyruszyli wypełniać Jego misję. Ale wcześniej, On najbardziej pragnie tego, abyśmy spotkali się z Nim.

Pamiętaj: **ZANIM PÓJDZIESZ, SPOTKAJ SIĘ Z BOGIEM.**

Ilu z Was chciałoby prawdziwie spotkać Boga, tak aby mógł On nas przygotować do wypowiedzenia słów Dawida *„Twój sługa pójdzie”.* Jeśli czujesz takie pragnienie, wstań abym mógł się za Ciebie modlić.

Drodzy harcerze, dziś powiedzcie:
Panie, ja pójdę!

Kazanie nr 2:
„Ponownie mówię: Pójdę!”

Tekst przewodni: Izajasz 6:8

„Potem usłyszałem głos Pana, który rzekł: Kogo poślę? I kto tam pójdzie? Tedy odpowiedziałem: Oto jestem, poślij mnie!”

Wstęp: Rozpocznij dobrze, zakończ jeszcze lepiej.

Wiele rzeczy w naszym życiu może z niego w zaskakujący sposób zniknąć: sny, iluzje, przyjaźnie, prace, studia, relacje z sympatią, małżeństwa. Te rzeczy z reguły znikają bez ostrzeżenia, gdy nie jesteśmy przygotowani na ich stratę, natychmiastowo generując głębokie i chwilowe kryzysy, które zagrażają naszemu spokojowi umysłu i stabilności emocjonalnej. Jednakże, drodzy harcerze, wszyscy chcielibyśmy powiedzieć *„Pójdę! Osiągnę zwycięstwo!”*. Ale pytanie brzmi: Jak to zrobimy? Przestudiujmy historie dwóch bohaterów, którzy będą dla nas przykładem: jeden z nich negatywnym, a drugi pozytywnym. Oczywiście, tego drugiego nigdy nie powinniśmy naśladować.

Kim był Uzzjasz?

Życie króla Uzzjasza jest opisane w 2. Kron. 26:3-5: „*Uzzjasz miał szesnaście lat, gdy objął władzę królewską, a panował w Jeruzalemie pięćdziesiąt dwa lata… Czynił on to, co prawe w oczach Pana… Szukał on Pana, dopóki żył Zachariasz, który uczył go bojaźni Bożej, a dopóki szukał Pana, Bóg darzył go powodzeniem.*”

Cały naród cieszył się z korzyści, które przyniósł sukces króla – lata pokoju, stabilności, materialny dobrobyt. Militarna siła króla również była ceniona. „*Uzzjasz miał też armię bojową… A w Jeruzalemie kazał sporządzić pomysłowe machiny wojenne do ustawienia na basztach i na narożnikach, aby miotać pociskami i dużymi kamieniami. Jego sława rozeszła się daleko, cudownej bowiem doznawał pomocy, aż doszedł do takiej potęgi*.” (2 Kron. 26:11-15).

Król Uzzjasz miał naprawdę imponujący dorobek. Rzućmy okiem na kilka szczegółów z tej historii, które sprawiły że naród judzki pokładał tak wielkie zaufanie w panującym.

- Czynił to co prawe w oczach Pana.
- Szukał Boga całym swoim sercem.

- Walczył z Filistynami i pokonał ich.
- Jego sława i moc była znana w wielu krainach.
- Wybudował baszty na pustyni.
- Kazał wykuć wiele cystern.
- Jego armia bojowa składała się z nadzwyczajnych wojowników.
- Uzbroił całą swoją armię.
- Jego inżynierzy wynaleźli pomysłowe machiny wojenne.

Uzzjasz panował przez 52 lata, jego rząd osiągnął stabilność ekonomiczną oraz zapewnił pokój i pracę dla każdego. Dzieci, młodzież, dorośli i starsi mogli spać spokojnie i prawdopodobnie niektórzy z nich zapomnieli, że błogosławieństwo, które otrzymali pochodziło nie od Uzzjasza, lecz od samego Boga.

Nigdy nie zapominaj, że wszystko co miałeś, masz i będziesz miał pochodzi z Bożej łaski i miłosierdzia.

Chciałbym opowiedzieć Wam historię 14 – letniego chłopaka o imieniu Todd, był on młodym, bogobojnym chrześcijaninem z wieloma marzeniami i celami. Uwielbiał wędrówki piesze, alpinizm oraz sporty wodne. Todd kochał swoją rodzinę i zbór i wiedział że błogosławieństwa w jego życiu pochodziły od Boga, wiedział to również Król Uzzjasz. Lecz nagle Todd miał wypadek podczas jazdy na nartach wodnych, w wyniku którego stracił jedną z nóg. Drodzy harcerze, prawdopodobnie nie jesteśmy w stanie sobie wyobrazić, co to oznaczało dla niego, jeśli sami nie przeżyliśmy czegoś podobnego. Nie ma nic bardziej niszczycielskiego niż nieszczęście, która wkrada się do naszego życia i okrada nas ze wszystkich nadziei i marzeń.

Todd musiał podjąć jedną z dwóch decyzji, które miały wpłynąć na resztę jego życia:

- Mógł dalej ufać Bogu, pamiętając że Bóg jest suwerenny i ma kontrolę, kocha nas i pomimo że tego nie rozumiemy, to wierzymy że będzie walczył dla nas w naszych bitwach.
- Lub mógł oszaleć, porzucić racjonalne myślenie i trzeźwą ocenę sytuacji oraz porzucić swoje zaufanie i bliskość z Bogiem.

Rozwinięcie:

Powróćmy do Króla Uzzjasza. Co przydarzyło się temu królowi?

Jego tragiczny koniec jest opisany w 2 Kron. 26:16-21.

„Gdy zaś doszedł do potęgi, wzbiło się w pychę jego serce ku własnej jego zgubie i sprzeniewierzył się Panu, Bogu swemu. Wszedł mianowicie do przybytku Pańskiego, aby złożyć ofiarę z kadzidła na ołtarzu kadzenia. Za nim poszedł kapłan Azariasz, a z nim osiemdziesięciu kapłanów Pana,

ludzi śmiałych, Którzy wystąpili przeciwko królowi Uzzjaszowi, mówiąc do niego: Nie twoja to rzecz, Uzzjaszu, składać ofiary z kadzidła Panu, rzecz to kapłanów, synów Aarona, którzy są poświęceni na to, by kadzić. Wyjdź z przybytku, gdyż dopuściłeś się zniewagi, a nie przyniesie ci to chwały przed Panem, Bogiem.

Uzzjasz rozgniewał się, a miał właśnie w ręku kadzielnicę do kadzenia. A gdy tak gniewał się na kapłanów, wystąpił trąd na jego czole wobec kapłanów w świątyni Pańskiej przy ołtarzu kadzenia.Gdy arcykapłan Azariasz zwrócił się ku niemu, jak również wszyscy kapłani, oto trąd był na jego czole; wypchnęli go więc stamtąd, zresztą on sam śpiesznie wyszedł, gdyż Pan go nawiedził.

I był król Uzzjasz trędowaty aż do swojej śmierci"

Jego upadek można podsumować jednym prostym zdaniem: Uzzjasz zbuntował się przeciwko Panu. Sukces jest niemożliwy do osiągnięcia, jeśli Pan nie jest z nami.

Ewangelia Jana 15:5 mówi: „*Ja jestem krzewem winnym, wy jesteście latoroślami. Kto trwa we mnie, a Ja w nim, ten wydaje wiele owocu; bo beze mnie nic uczynić nie możecie."*

Najsmutniejszą rzeczą z tego wszystkiego było to, że Uzzjasz nie wyraził żadnej skruchy za to, co uczynił.

Nikt z mieszkańców Judy poniższej 55 roku życia nie znał życia bez Króla Uzzjasza. Ale te szczęśliwe dni normalności były skończone. Król Uzzjasz zgrzeszył, został ukarany trądem i zmarł. Jego śmierć była początkiem okresu niepewności i strachu. ***„Co stanie się teraz? Kto poprowadzi naród? Czy wrogowie zaatakują?"*** To jedne z pytań, które mogły wyjść z ust mieszkańców Judy. Nastąpił rok kryzysu dla tego narodu i w tym roku – *„roku, w którym Król Uzzjasz zmarł"*, Pan postanowił powołać, oczyścić i posłać proroka Izajasza na wielką misję.

Nasze normalne dni zmieniły się, gdy w grudniu 2019 roku w Wuhan, stolicy chińskiej prowincji Hubei zanotowano przypadki osób chorujących na nieznany typ zapalenia płuc. Większość z osób, których to dotknęło była powiązana z pracownikami południowochińskiego targu owoców morza (South China Seafood Wholesale Market). 11 marca 2020 roku Światowa Organizacja Zdrowia (WHO) uznała rozprzestrzenianie się choroby za pandemię, a po tych wydarzeniach zaczęliśmy obserwować globalny kryzys, który pociągnął za sobą ból, rozpacz, udrękę, panikę, lęk, depresję i śmierć.

Czy pytania zadawane przez Judejczyków nie były podobne do tych zadawanych przez nas podczas pandemii, którą przechodziliśmy na całym świecie? **Co wydarzy się z pandemią? Czy szczepionka będzie rozwiązaniem? Co wydarzy się z moją rodziną?** Wiele pytań i niewiele odpowiedzi, których jako ludzie moglibyśmy udzielić.

Co możemy zrobić pośród kryzysów, które towarzyszą naszemu życiu w chwilach, w których najmniej na nie czekamy?

Czym innym jest doświadczanie kryzysu, który pojawia się w naszym życiu, a czym innym jest wywołanie go, tak jak zrobił to Uzzjasz, gdy wszedł do świątyni Boga, aby ofiarować kadzidło, nie będąc kapłanem.

Popatrzmy teraz na przykład Izajasza, który może pomóc nam wydostać się z kryzysów, w których możemy się znaleźć.

Kontrast pomiędzy Uzzjaszem, a prorokiem Izajaszem jest kolosalny.

Co robi Izajasz w czasie kryzysu? Izajasz mógł zebrać delegację, która odwiedziłaby sąsiednie kraje, aby podpisać pokojowy rozejm. Mogłyby trwać również rozmowy z ludźmi o sile militarnej Judy. Izajasz mógł spróbować stworzyć swoją własną polityczną lub „religijną" partię. Jednak w pierwszym wersie nie znajdujemy Izajasza w pałacu, ani w Izbie Handlowej. Znajdujemy go natomiast w świątyni. W czasach kryzysu, Izajasz szuka Pana.

Pan cieszy się, że widzi Izajasza w świątyni i nagradza go bardzo ważnym objawieniem. Nie była to wizja przyszłości pełnej tysiąca lat pokoju. Nie była to wizja zniszczenia wrogów Judei. Nie, Bóg dokładnie wiedział czego potrzebował Izajasz: **Izajasz potrzebował spotkania z Bogiem.**

Czas względnego spokoju kończy się i obecnie przyszłość wydaje się być bardzo niepewna. Boża relacja z Izajaszem uczy nas, że Pan może wykorzystać te okresy trudności i bólu. W Bożych rękach czasy kryzysu zapewniają możliwość osobistego wzrostu i rozwoju.

- W czasach kryzysu, szukaj Pana, tak jak robił to Izajasz. Izajasz 6:1
- W czasach kryzysu, przychodź do świątyni Pana i do Jego obecności, aby mieć z nim spotkanie takie jak miał Izajasz. Izajasz 6:1
- W czasach kryzysu, poznaj świętość Boga. Izajasz 6:2-4
- W czasach kryzysu, rozpoznaj swój grzech i odwróć się od zła. Izajasz 6:5
- W czasach kryzysu, pozwól Bogu aby Cię oczyścił. Izajasz 6:6-7
- W czasach kryzysu, usłysz Boży głos. Izajasz 1:8
- W czasach kryzysu, słuchaj Bożego głosu. Izajasz 1:8
- W czasach kryzysu, odpowiadaj radośnie na Jego wezwanie. Izajasz 1:8
- W czasach kryzysu, szukaj drogi do zmiany.

Zanim kryzys uderza, z radością mówimy że nasza przyszłość jest w Bożych rękach. Lecz kiedy kryzys uderza, gdy nasze oszczędności są kradzione, gdy tracimy nasze prace, gdy podupada nasze zdrowie… nasza przyszłość nie wydaje być się taka bezpieczna. Być może łatwiej jest ufać Panu,

gdy czujemy się silni, bezpieczni i mamy kontrolę nad innymi rzeczami. Kryzys niszczy pozory bezpieczeństwa.

Dla Pana było ważne, aby Izajasz czuł swoją maleńkość i aby to uczynić, Bóg pokazał mu swoją wielkość. Dla Pana ważne było, aby Izajasz poczuł swój grzech, dlatego Bóg pokazał mu swoją świętość. Kryzys, który przeżywasz jest również zaproszeniem aby zbliżyć się do Boga, popatrzeć na Niego, a następnie popatrzeć na siebie. To jest zaproszenie, aby szczerze siebie zbadać. W rękach Boga, kryzys jest narzędziem, które budzi nas z religijnej rutyny i monotonii, aby pokazać nam nasze błędy i fałsz w naszym sposobie myślenia oraz aby pomóc nam zobaczyć i naprawić nasze priorytety, które nie wielbią Boga. Zamiast skupiać się na sprawcy i przyczynie Twojego kryzysu, zweryfikuj siebie w Bożej obecności.

- Zanim pójdziemy dla Pana, musimy Go spotkać i otrzymać od Niego Jego moc.
- Zanim pójdziemy dla Pana, musimy przyznać się do naszych grzechów.
- Zanim pójdziemy dla Pana, musimy pozwolić Jemu oczyścić nas.
- Zanim pójdziemy dla Pana, musimy dać Panu pierwsze miejsce w naszym życiu.
- Zanim pójdziemy dla Pana, musimy zostać oczyszczeni.
- Zanim pójdziemy dla Pana, musimy otrzymać Jego przebaczenie, Jego obecność i Jego zbawienie.

Po tym wszystkim powiedzmy to, co powiedział Mojżesz.
W Księdze Wyjścia 33:15 Mojżesz powiedział do Pana: "*Jeżeli oblicze twoje nie pójdzie z nami, to nie każ nam stąd wyruszać."*

Jeśli spotkaliśmy Boga i Jego obecność kroczy z nami, możemy mówić:

- Pójdę, ponieważ dosięgła mnie Twoja łaska
- Pójdę, ponieważ oczyściłeś mnie.
- Pójdę, ponieważ wybaczyłeś mi.
- Pójdę, ponieważ uratowałeś mnie.
- Pójdę, ponieważ pokazałeś mi swoją wielkość.
- Pójdę, ponieważ jestem i zawsze będę Ci wdzięczny.
- Pójdę, ponieważ nie ma bezpieczniejszego miejsca niż Twoje ramiona.
- Pójdę, ponieważ jestem oddany Tobie.
- Pójdę, ponieważ Ty pokochałeś mnie pierwszy i Ty oddałeś wszystko co Twoje dla mnie.
- Pójdę, ponieważ Cię kocham,
- Pójdę, nawet jeśli niebo upadnie.
- Pójdę, bez względu na to co się wydarzy.

- Pójdę, ponieważ wierzę, że jesteś wszechpotężny.
- Pójdę, ponieważ obiecałeś, że zawsze ze mną będziesz.

Ktoś zauważył kiedyś, że Bóg nigdy nie pytał Izajasza „Co chciałbyś robić?". Pan daje mu konkretne instrukcje: *„Idź i mów do tego ludu: Słuchajcie bacznie, lecz nie rozumiejcie, i patrzcie uważnie, lecz nie poznawajcie!"* (Iz. 6:9).

Pan dobrze wiedział, jakie zadanie było do wykonania. Możemy mieć własne wybory, gusta i preferencje, ale gdy mówimy Bogu *„Oto jestem. Poślij mnie."* Musimy być otwarci na Jego odpowiedź. Zanim nadszedł kryzys, czułeś się trochę zadowolony ze swoich przyjaźni, rodziny, kościoła, studiów, pracy, zdrowia i finansów.

Wniosek:

Jaka była różnica pomiędzy Uzzjaszem, a Izajaszem? Rezultaty przyjścia do świątyni były zupełnie odmienne. Uzzjasz wszedł do niej i opuścił ją z trądem na swoim ciele i w swoim sercu. Izajasz natomiast wszedł do świątyni i wyszedł z niej oczyszczony.

Drodzy harcerze nigdy nie zapominajcie:

„Temu, którego umysł jest stały, zachowujesz pokój, pokój mówię; bo tobie zaufał.
Ufajcie po wsze czasy Panu, gdyż Pan jest skałą wieczną." (Iz. 26:3-4).

Apel:

Chciałbym zakończyć kazanie opowieścią o Toddzie, nastolatku, który w tragiczny sposób stracił nogę. Pamiętacie tę historię?

Tak, tak poważny wypadek mógł być wystarczający, aby zabić czyjeś aspiracje. Ale nie w przypadku Todda, o czym świadczy fakt, że kilka lat po wypadku, Todd został psychoterapeutą i dyrektorem klinicznym centrum wsparcia dla osób z ograniczeniami fizycznymi.

Jego największe osiągnięcie związane było z jego ulubionym sportem – alpinizmem. Aby zademonstrować, że ufność w Bogu i siła woli mogą pokonać największe wyzwania, Todd zdecydował się wspiąć na najwyższy szczyt w każdym z 50 stanów Ameryki w mniej niż 100 dni. Osiągnął to w 66 dni, mając tylko jedną nogę! Poprzedni rekord wynosił 101 dni.

W swojej książce, której tytuł możemy przetłumaczyć „Na krawędzi niemożliwego” (On the Edge of the Impossible), Todd Huston wyjawia, że największym wyzwaniem z jakim musiał się zmierzyć, było wejście na szczyt Denali (Mount McKinley) w Alasce. Szczyt mierzył siedem tysięcy stóp, a Todd wchodził na niego w okresie burz śnieżnych i częstych lawin. Jednego dnia, gdy wspinał się na szczyt, Todd spotkał grupę alpinistów: „Jak jest na górze?” – zapytał. „Są tam silne wiatry i burze” – odpowiedział jeden z nich. „Ale czy udało się Wam zdobyć szczyt?” – Todd zapytał. „Nie, nie mogliśmy tego zrobić” – odpowiedział mężczyzna.

Przeżycie było oczywiście ważne dla Todda, ale zdecydował się pójść dalej. Todd nie tylko zdobył Denali, ale został również pierwszą osobą z niepełnosprawnością, która pobiła światowy rekord w kategorii sportowej dla osób bez niepełnosprawności fizycznej. Jak Todd mógł dokonać tego wyczynu? Jego odpowiedź jest bezpośrednia: „Przez wiarę w Boga i zdolności, które nam dał, możemy stawić czoła każdemu wyzwaniu, jakie stawia przed nami życie.”

Zanotujcie, drodzy harcerze, że kryzys może być tym, co Bóg wykorzysta do wygenerowania poważnej zmiany w Twoim życiu. Życie Todda Hustona się zmieniło. Życie Izajasza się zmieniło. Później, już nigdy nie byli tymi samymi osobami, ale zwyciężyli, ponieważ szukali Pana.

Dodałbym również, że tylko Bóg może zapewnić Ci wieczne zwycięstwo. Dziś, powiedz mu: ***“Panie, pójdę!”***

Wezwanie:

Ilu z Was chciałoby doświadczyć prawdziwego spotkania z Bogiem, które przygotuje Cię do powiedzenia tego, co powiedział Izajasz: „*Oto jestem, poślij mnie”*? Proszę powstańcie, jeśli czujecie takie pragnienie w Waszym sercu, abym mógł teraz pomodlić się o Was.